

МОТИВИ:

„ТРОЛЕЙБУСЕН ТРАНСПОРТ-ВРАЦА“ ЕООД ЕИК: 000179553, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Мито Орозов“ №135 представлявано от управителя Виктория Красиминова Христова – Начева с ЕГН:***, е обжалвал НП №26 - 0000812 от 29.06.2023 год. на Директор на РД „АА“ - гр. Враца при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с което за извършено нарушение на чл.41, т.1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011г. на МТИТС, е наложено административно наказание – ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 2000/две хиляди/лв., на основание чл.178а, ал.6 от ЗДвП.**

В жалбата и чрез процесуален представител адв. Кр. Колев се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на издадените от наказващият орган актове, тъй като в производството по издаването им, са допуснати редица нарушения на процесуалните правила и материалноправните разпоредби. Твърди се, че в случай че се приеме, че е налице констатираното нарушение, извършено от нарушителя, то да бъде прието, че извършеното деяние съставлява маловажен случай по смисъла на чл.28, б. „а“ от ЗАНН, като основание за отмяна на наказателното постановление.

Ответника по делото Директор на РД „АА“ - гр. Враца, в придружителното писмо и писмено становище релевира доводи за неоснователност на жалбата и иска потвърждаване на Наказателното постановление.

Производството по делото е по реда на чл.58б от ЗАНН.

Анализирайки събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

На 12.06.2023г. около 13:40 ч. служителите на ДАИ – Враца, св. С. В. Г. и Т. Д. Г., инспектори в РД „АА“ - Враца извършили комплексна проверка на фирма „ТРОЛЕЙБУСЕН ТРАНСПОРТ-ВРАЦА“ ЕООД, находяща се в гр. Враца, ул. „Мито Орозов“ №135. Установено било, че фирмата притежава Разрешение №312 от 14.03.2014г. за Годишни технически прегледи за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства N категория. В хода на проверката, също така било констатирано, че:

Фирмата е допуснала лицата:

******* с ЕГН ******* - като председател на комисията за технически преглед и

******* с ЕГН ******* - като член на комисията за технически преглед - да извършат технически преглед на 19.05.2023г. в 13 ч. 43 мин. на ППС с инвентарен №TROL - BP0002T, без да са преминали на периодично обучение за извършване на периодични прегледи на ППС, видно от Протокол № 32027022 и копие на Удостоверение за допълнително обучение.

За констатираното нарушение свидетеля Т. Д. Г. в присъствието на свид. С. В. Г., и в присъствието на управителя Виктория Красиминова Христова – Начева на дружеството съставил - Акт за установяване на административно нарушение бланков №335598 от 12.06. 2023г. за извършено нарушение. Акта е предявен и връчен срещу подпис лично на управителя Виктория Красиминова Христова – Начева на дружеството на същата дата, без възражения. Деянието било квалифицирано от актосъставителя, като нарушение по чл.42 т.1 от Наредба № Н-32 от 2011г. на

МТИТС.

На 14.06.2023г. постъпило Възражение по АУАН с рег.№ 52-00-52-4580/14.06.2023 г., което не било възприето от наказващият орган.

Последвало е издаването на обжалваното **Наказателно постановление № НП № 26 – 0000812 от 29.06.2023год. на Директор на РД „АА“ - гр.Враца** при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“София, в което почти дословно е пренесено текстовото и цифрово описание на нарушението от АУАН, като на основание **чл.178а, ал.6 ЗДвП**, за извършено нарушение на **чл.41 т.1 от Наредба № Н-32 от 2011г. на МТИТС** на дружеството била наложено **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** в размер на **2000/две хиляди/лева**.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава със събраните и изготвени по реда на закона доказателства и доказателствени средства.Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля С. В. Г. и на Т. Д. Г. - актосъставител, тъй като същите са последователни, конкретни, непротиворечиви и кореспондират с писмените доказателства по делото.

Горната фактическа обстановка се потвърждава от показанията на свидетелите св.С. В. Г. и Т. Д. Г., както и приложената административнонаказателна преписка съдържаща: **АУАН, НП**, Заповед №РД-08-30 от 24.02.2020г. на Министъра на ТИТС; Жалба., Възражение по АУАН с рег.№ 52-00-52-4580/14.06.2023 г., Протокол № 3202702, Копие на удостоверение № 1063, Копие на удостоверение №1064, пълномощно, длъжностна характеристика, Договор за правна защита и съдействие, списък на разноски, Писмено становище, разписка, удостоверение от ЦИК и др.

Съдът намира жалбата за подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, разгледана по същество, същата е процесуално допустима и основателна по следните съображения:

Съгласно **чл.166, ал.1, т.2 ЗДвП** министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" контролира дейността на лицата, получили разрешение по реда на **чл.148** да извършват периодичен преглед за техническа изправност на регистрираните пътни превозни средства. В **чл.148 ал.2, т.4 от ЗДвП** е уредено, че при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията служби дават предписания във връзка с периодичната проверка на техническата изправност на моторните превозни средства.

Съгласно **чл.49 и чл.51 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011г.** за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства контролът по прилагането на тази наредба се осъществява от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", чиито контролни органи могат да съставят актове за установяване на административни нарушения при констатирани такива. От цитираните норми следва, че актосъставителят в случая е разполагал с правомощие по закон да състави АУАН при извършената проверка. Освен това и въпреки наведените съображения от страна защитата на жалбоподателя е видно че и в приложената по делото длъжностна характеристика изрично е посочено в гл. Преки задължения б.А т.2 – съставяне на **Актове** за установяване на административни нарушения.

Съгласно **чл.189, ал.12 ЗДвП** наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица, съобразно тяхната компетентност.

Досежно компетентността на административнонаказващият орган по делото е приложена Заповед №РД – 08-30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, с която в т.І.6 са оправомощени директорите на РД АА да издават наказателни постановления за установени нарушения на регламенти на ЕС, ЗАвт Превози, ЗДвП и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на тях.

Изводимо от гореизложеното АУАН и наказателното постановление са издадени от длъжностни лица, в рамките на определената им с **чл.92 ал.3 и ал.2 от ЗАПр.** и Заповед № РД-08-30/24.02.2020г. на Министъра на ТИТС компетентност, но при извършената съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно по следните съображения:

На практика и Акта и НП страдат от липсата на основен реквизит какъвто например е **датата на извършване на нарушението**, съгласно изискванията на **чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.**

Действително необходимите факти в тази насока макар и да се извличат от доказателствата по делото не са отразени в АУАН и НП, а - **датата на извършване на нарушението**, като един от основните реквизити на Акта и НП е обстоятелство, което не може да се санира, при положение, че в тях изобщо не са записани обстоятелства досежно този реквизит.

Това е така, защото освен значението ѝ за безспорното индивидуализиране на деянието, законът обвързва с нея редица други правни последици. Тази дата най-вече е отправен момент при изчисляване на давностните срокове и без нея не може да бъде извършена преценка за спазване на сроковете за образуване на административнонаказателно производство по чл.34 от ЗАНН.

В случая в АУАН и НП е посочено изрично, че нарушението е извършено на **12.06.2023г.** При внимателен преглед и преценка на всички доказателства по преписката се установява, че това не е вярно. Датата **12.06.2023г.** съответства единствено на момента на извършване на проверката от контролните органи и на момента на съставянето на АУАН.

Законът обаче изисква и в АУАН и в НП да се посочи конкретната **дата на извършване на нарушението**, което би следвало да е осъществено при извършването на прегледа на ППС на **19.05.2023г.** Тази дата никъде в съдържанието на АУАН и НП обаче не е посочена, като дата на извършване на нарушението. Тя фигурира в текста на НП и в Акта единствено като датата на извършването на прегледа на ППС и съставяне на Протокола за преглед, това обаче не е достатъчно, за да се направи извод, че именно това е датата на нарушението.

Датата на извършване на нарушението, като елемент от състава на административното нарушение и като основен реквизит на НП следва да бъде ясно и конкретно посочена, по начин небудещ съмнение. Този реквизит не може да бъде извличан по пътя на формалната или правна логика, още по - малко, да бъде извличан по тълкувателен път от съдържанието на други реквизити или от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Това би имало за последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществените отношения от категорията на процесните, и в твърде сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. В този смисъл са без значение индициите, че лицето, на което е наложено административното наказание, вероятно е разбрало, за

какво именно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Правоприлагането по принцип и в частност административнонаказателното такова, не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни. Липсата на конкретно посочена дата на извършване на нарушението в НП, а и в АУАН като основен реквизит от същите, представлява съществено процесуално нарушение, предвид на това, че е нарушена императивна правна норма.

Поради това следва да се приеме, че в конкретния случай актосъставителят и административно-наказващият орган не са изпълнили задължението си да посочат точно датата на която се твърди, че е било извършено нарушението, което и е самостоятелно основание за отмяна на санкционния акт.

Посочената некоректност едновременно с некоректното отразяване на датата на извършване на нарушението, по същността си водят и до непълнота по отношение и на описанието на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено, които пък са нарушения на **чл.42 т.4 пр.1 и 2 от ЗАНН** и на **чл.57 ал.1 т.5 пр.2 и 3 от ЗАНН**, като в тази връзка дори показанията на разпитаните по делото свидетели по акта не способстват съществено за изясняване на фактическата обстановка.

На следващо място административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на разпоредбата на **чл.42 т.1, от НАРЕДБА № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства** на МТИТС, съгласно която: „ **Чл. 42. Лицата по чл.16, получили разрешение за извършване на периодични прегледи на ППС: т.1. - организират и контролират извършването на прегледите за техническа изправност в съответствие с условията и реда, определени в тази наредба;** Тоест на дружеството жалбоподател е вменено задължението като лице притежаващо разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на ППС да **организируют и контролират** извършването на прегледите при спазване на изискванията за извършване така както са определени в **Наредба Н-32/2011г.**

Безспорно търговско дружество „**ТРОЛЕЙБУСЕН ТРАНСПОРТ-ВРАЦА**“ **ЕООД** притежава **Разрешение №312 от 14.03.2014г. за Годишни технически прегледи** за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства N категория на МТИТС. Тоест наличието на разрешението го определя като лице по **чл.16 от Наредба № Н-32/2011 година**, следователно и като **субект на задължението по чл.42, т.1, от Наредба №Н-32/11година да организира и контролира** извършването на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност в съответствие с условията и реда, определени в наредбата.

Нормата на **чл.42, т.1, от Наредба № Н-32/2011 година** препраща към отделните норми, регламентиращи условията и реда за извършване на прегледите.

Едно от условията, изрично предвидени в Наредбата, както се посочи, е периодичните прегледи и проверките на ППС да се извършват от **комисия в състав от председател и поне един технически специалист.**

В случая ясно и безпротиворечиво се твърди от наказващия орган, че на конкретно посочената проверка на ППС е извършена от **комисия в състав от председател и един технически специалист**, но че същите са осъществили проверката на ППС инв. № TROL - BP0002T на 19.05.2023 г. в 13 ч. 43 мин., без да са преминали на периодично обучение за извършване на периодични прегледи на ППС, видно от Протокол № 32027022 и копията на Удостоверенията за допълнително обучение на двамата участници в комисията, т.е. от ответното дружество, като

задължено лице не е създадена и контролирана необходимата по закон организация при извършването на прегледа за проверка на техническата изправност на посоченото МПС.

Като нарушена разпоредба в Наказателното постановление, обаче, е записана само разпоредбата **на чл.42, т.1 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г.** на МТИТС, която регламентира общото задължение за организация и контрол върху извършването на прегледите за техническа изправност в съответствие с условията и реда, определени в наредбата. От това правило не може да се направи извод по отношение на кое точно изискване на наредбата не е осъществен необходимият контрол.

Вярно е, че в текстовата част на НП е посочено, че е **допуснато** прегледът да бъде извършен от комисия от **председател** и един **технически специалист, без да са преминали на периодично обучение за извършване на периодични** прегледи на ППС, но съгласно **чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН** наказателното постановление трябва да съдържа и законните разпоредби, които са нарушени. Препратка към такива разпоредба липсва, което ограничава правото на защита на наказаното лице и представлява съществено процесуално нарушение.

Също така следва да се посочи, че приложената санкционната норма е бланкетна и препраща към подзаконовия нормативен акт. Според **на чл.178а ал.6 от ЗДвП:** *„Който в рамките на своите задължения съобразно изискванията на наредбата по **чл.147, ал.1** не е създал необходимата организация или не е упражнил контрол за спазване на нейните изисквания, се наказва с имуществена санкция в размер 2000 лв.* Т.е. отговорност се носи за **виновно неизпълнение**, а не и за **допустителство**, както е сторено в конкретния случай, видно от **акта и НП**. Последното също представлява съществено нарушение и е основание за отмяна на наказателното постановление.

Съгласно императивното изискване на **чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН** в НП следва да се посочат законните разпоредби, които са нарушени. Когато те са препращащи или бланкетни, е необходимо в НП да се посочат и съответните правни норми от същия или друг нормативен акт, които уреждат нарушеното позитивно правило за поведение. В случая това изискване не е изпълнено.

Следвало е да се посочи, както от актосъставителя, така и АНО точното правило, разписващо задължителните действия или казано другояче е следвало да посочат в коя част, кой раздел и коя точка и/или подточка предписват определеното поведение, което дружеството не е извършило.

Този пропуск представлява съществено процесуално нарушение, което ограничава правото на защита на нарушителя, като спестява пълната правна квалификация на нарушението, възпрепятствайки го да разбере, **кое конкретно правило за поведение е пропуснал да спази.**

В този смисъл е и актуалната съдебна практика напр. Решение от 15.03.2022 г. по к.а.н.д.№26/2022 г. на Административен съд - Разград и Решение №1561 от 21.10.2021 г. по к.а.н.д.№2017/2021г. на Административен съд – Бургас и др. В мотивите към **Тълкувателно решение №8 от 16.09.2021г.**, постановено по **Т.Д. №1/2020г. Върховният административен съд** изрично се позовава на практиката на **ЕСПЧ**, съгласно която Конвенцията изисква **обвиненият да бъде информиран подробно не само за действията, за които се твърди, че е извършил, т.е. за фактите, на които се основават обвиненията, но и за правната квалификация, която им се дава.**

Според утвърдената практика на ЕСПЧ за правото на защита и справедлив

съдебен процес - информирането на обвиненото лице за **правната квалификация** на деянията е също толкова важно, колкото и информирането за **фактическата обстановка** на обвинението.

При тези констатации относно съдържанието на НП съдът намира, че същото не съдържа ясно посочване на нарушената законова норма, а това означава липса на реквизит по **чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН**, която ограничава сериозно правото на защита на визириания нарушител. Поради изложените съображения за допуснати нарушения на процесуалните правила, които съдът определя като съществени, следва обжалваното НП да бъде отменено.

Що се отнася до това дали действително двамата участници във преглед не са преминавали периодично обучение за извършване на такива прегледи на ППС, то съдът не може да сподели посоченото в НП и в АУАН това е така тъй като разпоредбата на **чл.14 ал.8 т.2 от Наредбата** изрично сочи, *Удостоверенията за допълнително обучение са със следната валидност: т.2. за периодично обучение по ал. 5, буква "а" – 5 години*.

При положение, че представените по делото **Копие на удостоверение № 1063, за ***** и Копие на удостоверение №1064 за ******* са издадени на **23.09.2020г.** то и следва извода, че същите са валидни до **23.09.2025г.**, което неминуемо означава само едно, че няма никакво нарушение.

С оглед изложеното по горе и констатирани процесуални нарушения то и съдът намира за ненужно да обсъжда останалите наведени от процесуалният представител на жалбоподателя съображения.

Съгласно разпоредба на **чл.63д, ал.1 от ЗАНН**, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановления страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед очерталия се изход на делото, отмяна на обжалваното наказателно постановление, в полза на жалбоподателя съгласно **чл.63д, ал.1от ЗАНН** вр. **чл.143 и чл.144 от АПК**, следва да бъде присъдено поискано чрез адв.Колев от АК – Враца адвокатско възнаграждение във настоящото производство за сторени от него разноски.

Дружеството-жалбоподател е заплатило адвокатски хонорар в размер на 500 лева и АНО е направил възражение за прекомерност. Съгласно разпоредбата на чл.18, ал.2 вр. с чл.7, ал.2, т.2 от НАРЕДБА №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнагражденията при интерес от 1000 до 10 000 лв. е: 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв.

Заплатеното от страната възнаграждение за адвокат не е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, поради което и следва да се осъди РД АА гр.Враца да заплати в полза на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 500.00 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Затова и съдът, **ОТМЕНИ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 26 - 0000812 от 29.06.2023год. на Директор на РД „АА“ - гр.Враца при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, к а т о НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО –** съгласно **чл.63, ал.2 т.1 от ЗАНН**.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

